DODATEK TYGODNIOWY

do Gazety Lwowskiej.

Prenumerata na „Dodatek Tygodniowy" osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 zł., z przesyłką pocztową 5 zł. wal. austr.

№ 23. Dnia 5. Czerwca 1869.

Kolej żelazna Lwowsko-Czerniowiecka.

I.

W dniu 26. kwietnia bieżącego roku odbyło się w Wiedniu pod przewodnictwem JO. księcia Leona Sapiehy szóste walne zgromadzenie akcyonaryuszów kolei Lwowsko-Czerniowieckiej, dziś nazwanej koleją Lwowsko-Czerniowiecko-Jasska z powodu przedłużenia jej do stolicy Multan.

Na posiedzeniu w mowie będącem jeneralny dyrektor p. Offenheim odczytał sprawozdanie względem popędu na linii ze Lwowa do Czerniowiec w roku 1868, a następnie odczytał relacyą względem postępu budowy drogi żelaznej z Czerniowiec do Suczawy, tudzież z Suczawy do Jass, na terytorium mołdo-wołoskiem.

W sprawozdaniu wyż powołanem p. Offenheim wspomniał przedewszystkiem o przypadku który się wydarzył pod Czerniowcami w dniu 4. marca 1868 r. z powodu załamania się mostu żelaznego nad Prutem, z łukiem 180' szerokości, według systemu Sziffkorna wybudowanego. Przy zbadaniu przyczyn tego przypadku okazało się, iż mosty według systemu Sziffkorna, z łukiem tak znacznej rozległości nie dają dostatecznego bezpieczeństwa, dla tego zastąpić je wypada mostami innego rodzaju budowy. Z tego powodu mosty żalazne podobne do tego jaki się załamał pod Czerniowcami, usunięte zostały na całej linii ze Lwowa do Czerniowiec. Zastąpiono je tymczasowo mostami drewnianemi, zarządzono zaś techniczne badania względem konstrukcyi takich mostów żelaznych, które z wszelkiem bezpieczeństwem, jako stałe środki komunikacyjne, ostatecznie zaprowadzane będą.

Popęd z powodu tego przypadku nie został wcale przerwany, zarządzono bowiem natychmiast właściwe środki komunikacyą utrzymujące.

Przechodząc do właściwych rezultatów popędu sprawozdanie wykazuje iż w roku 1868 wpływy w ogóle wynosiły 1,722.893 zł. 92 c. w. a., wydatki zaś 893.438 zł. 13 c. pozostało więc czystego dochodu 829.455 zł. 79 c. w. a.

W roku poprzednim 1867 czysty dochód kolei Lwowsko-Czerniowieckiej uczynił 587.600 zł. w. a., w roku 1868 powiększył się więc o przeszło 306.000 zł. w. a. Chociaż zaś nawet zwiększony ten dochód nie odpowiada wcale procentowi od kapitału 24.500.000 zł. w srebrze, wyłożonego na budowę drogi żelaznej ze Lwowa do Czerniowiec, to jednak pomnożenie czystego dochodu z przyjemnością zanotować wypada, w nadziei dalszego jeszcze powiększenia, którego z czasem za dotarciem drogi tej żelaznej do Czarnego morza, spodziewać się można.

Koszta popędu które w roku 1867 pochłonęły przeszło 60% wpływów, w roku 1868 właśnie z powodu zwiększenia się wpływów, do 51% tychże wpływów zredukowane być mogły. Zawsze jednak o wiele były wyższe niż wydatki na popęd kolei Karola Ludwika, które nawet do 40% w stosunku do wpływów nie dochodzą.

W roku 1867 skarb państwa, w skutek zagwarantowanego kolei Lwowsko-Czerniowieckiej czystego dochodu w wysokości półtora miliona zł. w srebrze, dopłacił Towarzystwu tejże kolei sumę 1,245.828 zł. w srebrze. Na rok 1868 dopłata w mowie będąca wynosi tylko 811.784 zł. w srebrze, zmniejszyła się więc o przeszło 400.000 zł. w srebrze. Potrzeba tak znacznej jeszcze subwencyi z czasem może zupełnie ustanie, jak kolej żelazna Lwowsko-Czerniowiecka, w skutek budowy dalszych linii, do właściwego przyjdzie rozwoju.

Przystępując do szczegółowego rozbioru rubryk wpływu pokazuje się z sprawozdania, iż przewóz osób w roku 1868 przyniósł 448.510 zł. 62 c. w. a. a zatem prawie ¼ część wpływu w ogóle. Transport towarów uczynił 1,264.040 zł. w. a. więcej o 224.134 zł. niż w r. 1867, gdyż ogólna ilość transportów powiększyła się w roku 1868 o 762.000 cetnarów.

Oprócz rubryk powyższych Towarzystwo miało jeszcze wpływu 76.654 zł. w. a. z najmu wagonów, dzierżawy mieszkań, gruntów i z innych przychodów.

Jak w zaprzeszłym tak i w przeszłym 1868 roku zboże głównym było przedmiotem transportu kolei Lwowsko-Czerniowieckiej. Nie podniósł się jednak w roku 1868 wywóz zboża z wschodniej Galicyi i Bukowiny, cyfra transportowanej ilości była prawie ta sama co w 1867 roku. Sprawozdanie wspomina o ciągłym nieurodzaju w Galicyi wschodniej, na Bukowinie, w Multanach i Bessarabii, o braku dróg komunikacyjnych do stacyi kolei żelaznej i widzi w tem przyczyny słabego dotąd ruchu między Czerniowcami a Lwowem. Nam się raczej zdaje, iż rolnictwo w wschodniej Galicyi i na Bukowinie tak nisko jeszcze stoi, iż nie zdoła dostarczyć znaczniejszej ilości zboża do zagranicznego transportu, Multany zaś i Bessarabia wywożą produkcyę swoją wprost do Czarnego morza przez Galacz i kolei Lwowsko-Czerniowieckiej gwoli tego wywozu nie potrzebują. Przytem jeszcze zważyć trzeba, iż taryfa opłat na tejże kolei bardzo jest wysoką, o wiele wyższą niż na kolei Karola Ludwika, której taryfa także jest bardzo wygórowaną i wiele skarg z tego powodu słyszeć się daje. Przy tak drogich kosztach transportu zboże z wschodniej Galicyi i Bukowiny wywożone być może za granicę li tylko w latach wielkiego nań popytu i cen bardzo wysokich. Lata podobne rzadko się kiedy zdarzają a w zwykłym czasie i przy cenach miernych, zboże nie zniesie tak drogiego transportu, absorbującego prawie całą cenę jaką za niego na targach zagranicznych otrzymaćby można.

Po zbożu drzewo było drugim z rzędu głównym przedmiotem transportów kolei Lwowsko-Czerniowieckiej. Wywóz drzewa znaczniejszym był w roku 1868 niż w roku poprzednim, wynosił bowiem do 800.000 cetnarów, częścią budulcu, częścią drzewa opałowego. Budulec przechodził koleją Karola Ludwika do Sanu i Wisły za granicę, drzewo zaś opałowe przeznaczone było dla Lwowa, gdzie skutkiem tego dowozu ceny drzewa utrzymywały się na miernej stopie.

Podniósł się też dość znacznie transport bydła rogatego, którego w roku 1868 do 70.000 sztuk odstawiono kolei Karola Ludwika do dalszego przewozu. Trzody chlewnej odstawiono tejże kolei do 66.000 sztuk, a zatem cokolwiek więcej niż w roku poprzednim. W ogóle transporta z roku 1868 wykazują znaczny postęp w rubryce przewozu bydła rogatego i trzody chlewnej.

Po zbożu, drzewie i bydle rogatem, cukier był główniejszym przedmiotem transportów kolei Lwowsko-Czerniowieckiej. Przewieziono go w roku 1868 do 160.000 cetnarów. Największa część cukru pochodziła z południowej Rosyi i przeznaczoną była do Petersburga, przez Lwów, Kraków, Wrocław i Szczecin. Zdaje się iż cukier na tej drodze transportowany stanowić będzie stałą rubrykę transportu, która z czasem do większych jeszcze niż dotąd dójść może rozmiarów. Transport okowity bardzo był nieznaczny, wynosił zaledwo kilka tysięcy cetnarów.

Z towarów z zagranicy importowanych najznaczniejszem było żelazo i wyroby z żelaza, mianowicie machiny i przyrządy do machin. Rubryka ta obejmuje do 80.000 cetnarów. Manufaktów lnianych, wełnianych i bawełnianych importowano około 60.000 cetnarów. W ogóle ruch transportów z zachodu ku wschodowi bardzo był jeszcze nie znaczny, być może iż się powiększy za dotarciem dróg żelaznych w głąb Turcyi, przez Multany i Wołoszczyznę. Spodziewać się bowiem można iż wszystko co Turcya i Wschód z krajów zachodnich importują, nie już morzem jak dotąd, lecz kolejami żelaznemi transportowane będzie, zwłaszcza że manufakta i wyroby fabryczne, do Turcyi i krajów wschodnich importowane, łatwiej znieść mogą droższe koszta transportu drogą żelazną niż ziemiopłody i produkta surowe, dotąd w kierunku ze wschodu ku zachodowi transportowane. Jeżeli jak można mieć nadzieję, handel wschodni zwróci się w przyszłości ku kolejom żelaznym, w takim razie kolej Lwowsko-Czerniowiecko-Jasska dopiero wła-

ściwego nabierze znaczenia i z czasem o własnych siłach, bez rządowej subwencyi utrzymać się zdoła.

Wyliczywszy w powyższym wywodzie główne rubryki wpływu drogi żelaznej Lwowsko-Czerniowieckiej, w następnym artykule mówić będziemy o jej rozchodach tudzież o budowie dalszych linii do Suczawy i Jass, po których wykończeniu Galicya posiadać będzie sieć komunikacyi, zachód i północ Europy ze wschodem i południem łączących.

Do statystyki handlu galicyjskiego.

(Ciąg dalszy. — Obacz nr. 22 Dodatku tygod.)

IV. Nasiona olejne.

Kraj nasz posiada dotychczas mało fabryk wyrabiających olej. Znaczna stosunkowo produkcya nasion olejnych stanowi przeto jedną z niepoślednich rubryk galicyjskiego handlu wywozowego. W ciągu ostatnich dziesięciu lat ruch handlowy nasionami olejnemi skierowany był stosownie do sprzyjających konjunktur częścią do ościennych krajów koronnych częścią za granicę. W latach 1864/5, 1866/7 i 1868/9 wywieziono przeważną ilość tego produktu krajowego do Morawii, Czech i Niższej Austryi. Między rodzajami nasion olejnych przedmiotem handlu są głównie: rzepak letni i zimowy, nasienie lniane i nasienie konopne. Ponieważ zbiory rzepaku przypadają w porze kiedy inne zasiewy jeszcze nie są dojrzałe, przeto pomyślne plony tej rośliny olejnej już z tego powodu niepospolitą mają wartość dla naszych gospodarzy, iż pieniędzmi wziętemi za rzepak mogą pokryć część wydatków jakich wymagają następne żniwa. Komisanci galicyjscy obznajomieni dokładnie z temi stosunkami umieją też w danych razach sowicie z nich korzystać, udzielając producentom zaliczki na przyszłe zbiory umówiwszy się z góry o cenę. Pociąga to jednak za sobą wiele niedogodności. Zdarza się bowiem, szczególnie kiedy ceny idą w górę, że producenci robią trudności gdy idzie o wydanie towaru, zaś handel komisowy podnosi skargi na niedotrzymywanie przyjętych umów ze strony producentów, z czego częstokroć wynikają spory sądowe. Często też zachodzi przeciwny wypadek. Jeżeli ceny spadają, natenczas komisanci wzbraniają się nieraz pod najlichszemi pozorami odebrać towar, a producent zmuszony jest szukać innego kupca, przyczym jednak przynajmniej tę ma korzyść w obec komisanta, iż tenże traci złożony zadatek.

Najpomyślniejsze konjunktury dla handlu nasionami olejnemi były w jesieni roku 1865 pomimo iż wówczas ażio srebra tylko 8 do 10 od sta wynosiło. Najniższe ceny były w roku 1866 podczas wojny z Prusami. W najnowszych czasach zakupują nasiona olejne zazwyczaj ajenci fabryk płacąc umówioną cenę bądź w połowie bądź całkowicie z góry; w tych interesach jednak mianowicie przy dostawie towaru zachodzą częstokroć spory co do umówionej jakości.

W handlu nasionami olejnemi wytrzymywać musi Galicya silną konkurencyę z Węgrami, którym szczególnie w tym względzie sprzyja jeograficzne położenie i bliskość fabryk. Rosya dotychczas wywoziła nasiona olejne tylko przy wysokich cenach. Zestawienie tabelaryczne poniżej zamieszczone wykazuje, że w roku 1866, wywóz był najznaczniejszy.

Nasiona olejne.

w roku	Ruch wynosił			Ogółem	W przeciwstawieniu z rokiem ubiegłym był							
					ruch						Ogółem	
	w Galicyi	do	z		w Galicyi		do		z			
		krajów sąsiednich					krajów sąsiednich					
					większy o	mniejszy o	większy o	mniejszy o	większy o	mniejszy o	większy o	mniejszy o
	funtów cłowych											
1862	4338450	4973852	8890	9321192	—	—	—	—	—	—	—	—
1863	5854607	5083942	4941	10943490	1516157	—	—	889910	—	3949	1516157	893859
1864	7612964	9964319	3736	17581019	1758357	—	4880377	—	—	1205	6638734	1205
1865	8930075	12967084	8792	21905951	1317111	—	3002765	—	5056	—	4324932	—
1866	11211138	17183080	107561	28501779	2281063	—	4216016	—	98769	—	6595848	—
1867	6604798	8361114	358025	15323937	—	4606340	—	8821966	250464	—	250464	13428306
1868	7098500	19721400	162100	26982000	493702	—	11360286	—	—	195925	11853988	195925
Razem	51650532	78254791	654045	130559368	7366390	4606340	23459444	9711876	354289	201079	31180123	145192 5

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Lustracya Województwa Ruskiego, Ziemi Lwowskiej.

(Ciąg dalszy. — Ob. nr. 22.)

Starostwo Kamioneckie.

(Miasteczko Dobrotwór.

do Starostwa kamionackiego.)

Prowent roczny:

	zł.	gr.	sol.
Czynszu gruntowego z osiadłości miejskich i przedmiejskich, ogrodów, folwarków i pól	83	27	—
kosarzów od Mieszczan i przedmieszczan Nr. 160, podług dekretu assessorskiego à gr. 25 sol. 1 taksowanych	135	3	1
żeńców od tychże 330, podobnież według dekretu tegoż à gr. 12 sol. 2	139	10	—
owsa osypnego miary starej kamionackiej półmiarków Nr. 124 garcy $7\frac{1}{2}$, w każdym rachując garcy 96, a na korzec teraźniejszy redukowane = korcy Nr. 372 garcy $7\frac{1}{2}$ à fl. 2 gr. 16	942	29	2
za dziesięcinę owczą spłatnego ogółem	34	15	—
z najmu sianożęci, dekretem assessorskim i rozmiarem przez geometrę podczas kondescensyi od gruntów miejskich oddzielonych i do wsi Stryhanki starościńskiej przyłączonych, podług regestrów wyborowych corocznie kosarzów Nr. 770 à fl. 1	770	—	—

z sianożęci, w tychże regestrach specyfikowanych, do Batiatycz odjętych, i sian w tych latach palonych, *vindicatio reservatur*, i prowent z nich, jako teraz *extra usum* będących, nie komputuje się;

	złt.	gr.	sze.
za dziesięcinę pszczelną od pni 296 à gr. 12 .	118	12	—
od dwóch maziarzów czynszu posiedzialnego .	5	—	—
od kołodziejów 5, warstatowego à fl. 2 gr. 15 .	12	15	—

	złt.	gr.	sze.
od tokarzów 14 warstatowego à gr. 20	9	10	—
od mielników dobrotworskich czynszu z młyna	30	—	—
od tychże za węgorze	30	—	—
arendy karczemnej i browarnej dobrotworskiej, do której przewóz na Bugu i wieś Stryhanka należy	4402	24	—
gątarze dają gąty od rzemiosła; te na reperacyą gruntową zostawują się.			
Summa prowentu	6713	26	—

Onera et expensæ fundi:

Prom przewozowy na Bugu złt. 800: te do przyszłej Lustracyi na lat 5 dyspartymentują się	160	—	—
Panu Leśniczemu *solarium* z ordynaryą oprócz gruntów trzymanych	150	—	—
na konserwacyą karczmy i browaru corocznie oprócz szarwarków, ze Stryhanki należących	34	26	—
na reparacyą młyna i grobli Miasto szarwarki i robociznę daje.			
Summa ekspensy	344	26	—
Te wytrąciwszy należy kwarty	1600	—	—[22]

Wieś Strychanka

do Starostwa kamionackiego nowa kolonia.

Ta wieś osiadła na gruntach, z lasu wyrobionych, dekretem assessorskim do prowentu Starosty przysądzona.

Poddani siedzą na czetwertynach ćwierciowych, czynsz za robociznę płacą, oprócz którego na rok po dni 12, kartkowe zwane, odbydź powinni, i szarwarki do reparacyi w Dobrotworze karczmy browarnej, młyna stryhanieckiego, drogi odbywają, i motki przędą.

Osiadłość wsi:

Poddanych gruntowych . . . . . . Nr. 22,
Nowoosiadłych jeszcze bez gruntu . . „ 4,

Prowent roczny:	zł.	gr.
Czynszu gruntowego za pańszczyznę i od mielnika	376	—
dni kartkowych Nr. 204; tych połowa à gr. 12, a połowa à gr. 6	61	6
za przędzy motków Nr. 84 à gr. 3	8	12
za dziesięciny pszczelnej pni 237 spłaty à gr. 12	94	24
Summa prowentu	540	12
Ekspens gruntowych żadnych nie ma. Należy kwarty	135	3

W tem Starostwie są dwie maziarnie, jedna na dobrotworskim druga na rudeńskim gruncie. Te żydzi arendują; do roku podług kontraktów, oprócz konwi 40 mazi, na zamek ekscypowanych, płacą arendy złt. 700, ale te jako prowent lasowy do intraty nie podane.

Kwerymonie względem odjęcia gruntów i lasów w inwentarzach adnotowane. *Item* podług przywileju św. pam. Króla Augusta III., wyżej wyrażonego, którym podwody od Miasta Dobrotwora, dekretem assessorskim *commodo* Króla Jego Mości rezerwowane, Wielm. Staroście teraźniejszemu przyłączył, i tych odbywanie od każdego Mieszczanina po dwie podwód o mil 10 nakazał, wychodzi od gospodarzów gruntowych Nr. 136 podwód Nr. 272, każdą à fl. 5 szacując, należałoby złt. 1360, a z tych kwarty fl. 340; ale że Mieszczanie temu przywilejowi sprzeciwiają się, więc *pro resolutione* do Prześw. Kommissyi odsyłają.

(Wieś Łapajówka przychodzić będzie między wójtostwami.)

Wieś Strzemień.

Possessorami tej wsi Urodzony JMść Pan Mikołaj Gadomski, Podczaszy dobrzyński, z Małżonką swoją JM. Panią Katarzyną z Patlewskich. Produkował konsens Najjaśń. Króla Jego Mości Stanisława Augusta, szczęśliwie nam panującego, *de data* w Warszawie *die 16. Januarii anno 1765to*, Panu Janowi Bogdanowiczowi i Annie de Dornfeld Małżonkom *in ordine ad cedendum* na osobę swoją wypadły; *item* cessyą przed Aktami grodzkiemi lwowskiemi wraz z zaingrossowanym konsensem *feria 2da post festum Conversionis s. Pauli Apostoli proxima anno currentis 1765to*, od Szlach. Bogdanowiczów Małżonków na osoby swoje nastąpioną; *item* intromissyą do tejże wsi *virtute cessionis* wziętą, i przed Aktami grodzkiemi lwowskiemi *sabbato post dominicam Judica quadragesimalem proximo anno eodem currenti* zeznaną i list podawczy *de data* w Warszawie *die 6. Mai 1765* względem sobie poddania w possessyą tej wsi.

Ta wieś teraz na bardzo szczupłych gruntach zostaje, ledwie miara łanu jednego zajdzie przez racyą odebranych od postronnych wsiów gruntów, lasów i sianożęci wszystkich.

Wybrańство w tej wsi bywało, jako w dawnych lustracyach wyraża, na łanie, ale ludzie tutejsi nie pamiętają.

Cerkiew także bywała, która od lat 40 spalona: nie masz jej; należących do niej [23]) dwór i chłopi mieszczą się, gdyż dworskie grunta i role poddanych *inferunt* bydź odebrane do Batiatycz i Żelca, WPana Papary dziedzicznych.

Osiadłość tej wsi:

Poddanych dworzyszczych Nr. 5; z tych na posłudze ekonomicznej Nr. 2. Powinności z opisaniem dworu, lasu, granic i kontrowersyj albo odebrania gruntów, także odwrócenie traktatu kupieckiego, w inwentarzu gruntowym, przez Urodz. Aleksandra Jaworskiego podanym i zaprzysiężonym.

Prowent roczny:	zł.	gr.
Dni parowych w tydzień Nr. 20, na rok 1040 à gr. 12	416	—
pieszych w tydzień Nr. 1, na rok 52 à gr. 6	10	12
za kury danne Nr. 23 à gr. 10	7	20
za grzybów wiency Nr. 13 à gr. 19	8	7
za chmielu półmiarków Nr. 13 à gr. 15	6	15
za przędzy motków Nr. 69 à gr. 3	6	27
za orzechy od każdego à gr. 13	1	9
za letne na rok Nr. 104; połowę na reparacyą gruntową zostawiwszy, a połowa do intraty à gr. 6 rachuje się	10	12
za dziesięcinę pszczelną z oczkowem à gr. 7½	34	12
spłatne od owiec Nr. 23 à gr. 6	4	18
od tkacza warstatowego	3	—
arendy karczemnej, odtrąciwszy dodane zboża,	280	—
szarwarki na reparacyą dworską i gruntową zostawują się.		
Summa prowentu	789	12
Z tej ekspensa gruntowe, to jest: Dyspozytorowi *solarium* z ordynaryą na rok	70	—
na konserwacyą karczmy, kotła dworskiego, co rok	23	24
(razem	93	24)
wytrąciwszy, zostaje intraty	695	18
kwarty zaś corocznej należy	173	27

Dziesięciny ta wieś nigdzie nie daje.

Uskarżał się przed nami WJść P. Possessor o odebranie lasów, sianożęci i gruntów tak dworskich jako i chłopskich ze wszystkich stron do sąsiedzkich wsiów, także o odwrócenie traktu kupieckiego, o co wszystko *vindicationem et actionem* nakazaliśmy.

Wsie Nowystaw i Czestynie.

Possessorem tych wsiów Urodz. JMść Pan Franciszek Ksawery Branicki, Podstoli koronny, halicki Starosta, na które prawa przed nami *non produxerunt* [24]).

Te wsie przedtem należały do Starostwa kamionackiego, jako w Lustracyach *annorum 1564 et 1616* wyraża; ale przed Lustracyą *anni 1660* już za osobnemi przywilejami, podług wyrażenia tejże Lustracyi, oderwane, i teraz jako wyżej w osobnej possessyi zostają.

Wieś Nowystaw,

w której folwark, ma osiadłości poddaństwa dworzysk całych Nr. 6, zagród Nr. 3, oprócz łanów i obszarów dworskich.

Poddanych gruntowych z mielnikiem . Nr. 12.
ogrodników . . . . „ 3.
chałupników . . . . „ 3.

[22]) Właściwie złt. 1592 gr. 7 sz. 1¼.

[23]) Z dalszych słów wynika, że tu bydźby powinno: „na należących do niej gruntach“.

[24]) Tu albo stać powinno „non produxit“ albo może współdzierżąca żona Branickiego opuszczona.

Tych powinności z opisaniem folwarku, łanów dworskich i granic, w inwentarzu na gruncie skoncypowanym, przez Urodz. Nartowskiego Dyspozytora podpisanym i zaprzysiężonym, wyrażone.

Prowent roczny:

Dni parowych à gr. 12:	zł.	gr.	sol.
latem na tydzień Nr. 25 przez niedziel 20: Nr. 500 / zimą " " " 16 " " 32: " 512	404	24	—
Dni pieszych à gr. 6:			
latem na tydzień Nr. 5 przez niedziel 20: Nr. 100 / zimą " " " 5 " " 32: " 160	52	—	—
czynszu gruntowego z mielnikiem	53	14	—
kapłonów dannych Nr. 14 à gr. 15, jajec sztuk Nr. 128 à sol. 1, kura 1 à gr. 10	8	22	2
przędzy motków z Pańskiego Nr. 94 à gr. 3 . . .	9	12	—
z najmu niw pustych z skupczyzną, kurami i robotnikiem	6	14	—
z najmu sianożęci i za kury tuczone	50	20	—
warstatowego od tkaczów 4 à fl. 2	8	—	—
dni letnich na rok 128, których połowa na reparacyą gruntową zostawuje się, a połowa do intraty à gr. 6 przyłącza się	12	24	—
spust stawu w trzecim roku fl. 300, na rok przychodzi	100	—	—
arendy browarnej na rok wraz z Czestyniami . .	1200	—	—
Szarwarki, że tylko do grobli i młyna odbywają, do tejże reparacyi zostawuje się.			
Summa prowentu rocznego . .	1906	10	2

Onera et expensæ fundi z niżej złączonej intraty obydwóch wsi wytrącone.

Wieś Czestynie

do folwarku nowostawskiego należy.

W osiadłości pod poddaństwem teraz znajduje się dworzyszcz 17, oprócz dworskich obszarów; *item* pod Duchownym dworzysko całe jedno, prócz siedliska i ogrodu, na pługów Nr. 19, i kośnego we czterech miejscach na kosarzów Nr. 12; *item* pod sołtysami dworzyszcz czyli ról łanowych Nr. 3, zawierających w sobie łan pola cały.

Cerkiew pod tytułem św. Mikołaja, do której, jako wyżej, należy, dworzysko jedno albo ćwierć pola i parafia nowostawska. Erekcyj żadnych nie ma tylko prezenty od Possessorów z wyrażeniem gruntów, w używaniu cerkwi będących.

Osiadłość tej wsi:

Poddanych gruntowych	Nr. 28,
na ogrodach siedzących	" 3.

Tych powinności w inwentarzu podanym, zweryfikowanym jako wyżej na gruncie, opisane.

Prowent roczny:

Dni parowych à gr. 12:	zł.	gr.	sol.
latem na tydzień Nr. 68 przez niedziel 20: Nr. 1360 / zimą " " 48 " " 32: " 1536	1158	12	—
Dni pieszych à gr. 6:			
latem na tydzień Nr. 13 przez niedziel 20: Nr. 260 / zimą " " " 9 " " 32: " 288	109	18	—
czynszu gruntowego	58	17	—
kapłonów dannych Nr. 28 à gr. 15, kur Nr. 6 à gr. 10, jajec sztuk Nr. 272 à sol. 1	19	—	2
motków z Pańskiego przędziwa 204 à gr. 3	20	12	—
dni pomocnych latem Nr. 204 à gr. 6	40	24	—
szarwarki na reperacyą karczmy i grobli nowostawskiej zostawują się,			
spłaty od owiec w Czestyniech Nr. 252, w Nowymstawie 76, à gr. 6	65	18	—
oczkowego od pszczół w Czestyniech pni Nr. 8, w Nowymstawie tyleż, à gr. 24	12	24	—
Arenda do Nowegostawu należy.			
Summa intraty czestyńskiej . .	1485	5	2

Onera et expensæ fundi złączone z obu wsiów:

	zł.	gr.	sol.
Na dziesięcinę do kościoła kamionackiego z pańszczyzny grosz dziesiąty	161	15	2
JMci Panu Dyspozytorowi zasług z ordynaryą . . .	250	—	—
kotłów skarbowych dwa w arendzie, trzeci kociołek w foluszu, za które dano fl. 362; te do przyszłej Lustracyi na lat 5 dzieląc, przyjmuje się corocznie	72	12	—
na reparacyą młyna z kupnem kamieni corocznie potrąca się	16	—	—
ekspens podczas spustu stawku fl. 64 gr. 26; ten na lat 3, jako i prowent stawu dzieląc, na rok przyjmuje się po	21	18	2
reparacya folwarku, to jest: stodoły, szpiklerza, karczemki z browarem, oprócz szarwarków, corocznie przyjmuje się po	70	—	—
(Razem	591	16	1)
Te wytrąciwszy z generalnej obydwóch wsi intraty, zostaje prowentu, z którego kwarta	2800	—	—
Relictis tribus sortibus należy kwarty . . .	700	—	—

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Dokumenta i dyplomy.

Wieliczka. Rok 1610.

Król powołuje przełożeństwo miejskie przed kommissyę, do rewidowania żup wysadzoną.

1 ***Zygmunt III.*** *z łaski Bozej Krol Polski wielkie Xią-*
2 *zę Litewskie Ruskie | Pruskie Mazowieckie Zmudzkie In-*
3 *flantskie etc. I Swedzkj Gottskj Vandalski dziedzi czny*
4 *Krol | Sławnym Burmistrzowi Raicom Wuitowi y Ławni-*
5 *kom miasta naszego* **Wielic|kj** *poddanym naszem wiernie*
6 *nam miłym łaskę naszę Krolewską. Sławni Wiernie | nam*
mili. Naznaczelismy pewne Commissarze nasze do **Wie-**
7 **lickj** *dla reuidouania gor | czo sie od przesłey Commis-*
siej poprawiło y co znowu poprawicz przydzie. Wier(no-
8 *ści) Was(ze) | napominaiącz abiscie przed Commisarze*
9 *nasze staneli a o czo pitani bendzie cie wiadomosc wszist-*
10 *ke wedle sumnienia swego onym uczinicie Inaczej nie czi-*
niąc dla łaski naszej. Dan z obozu pod **Smolenskiem**
11 *dnia XXX mie|siąca Sierpnia Roku Panskiego* **MDCX**
12 *Panowania naszego Polskiego XXIII | Swedskiego XVII.*

Sigismundus Rex.

G. Mlodeczki

Powyższa osnowa wypisana na papierze. Wysokość aktu wynosi 314, szerokość 203 milimetrów. Odcisk pieczęci na licowej stronie we wosku czerwonym, nalepionym między obydwoma półarkuszkami, ma 54 milimetrów przekroju o jednem kole napisowem, w kilku miejscach niewyraźnem. Napis na ostatniej stronie taki: List K(rola) J(ego) M(ości) do Miesczan | Wieliczkich. -- Znaku wodnego rozeznać nie można, bo go wosk zakrywa.

Wolański Franciszek Ksawery.

Redaktor odpowiedzialny **Adolf Rudyński.** Z c. k. Drukarni rządowej.